

Vad menar gymnasielärare med ”välformulerat språk”?

Carin Östman

Uppsala universitet

carin.ostman@nordiska.uu.se

Elevers skrivkompetens har varit ett hett debatterat område de sista åren, och forskningen kring elevers skrivande har varit relativt rikhaltig. Forskningen har i de flesta fall varit fokuserad på skrivandets sociala sida, till exempel med studier av skrivutveckling, skriftpraktiker och skrifthändelser. I min studie vill jag istället koncentrera mig på själva produkten, alltså elevers, här gymnasisters, skrivna texter och på lärarnas bedömning. Jag tänker mig att de krav som ställs på gymnasisters skrivande också speglar aktuella språknormer i dagens Sverige.

Syftet med mitt föredrag är att diskutera gymnasisters skrivkompetens med utgångspunkt i vad gymnasielärare verkar uppfatta som ”välformulerat språk”, och att presentera några preliminära resultat. Mitt material är elevtexter hämtade ur Nationella provs arkiv, alla från det nya kursprov 1 i svenska på gymnasieskolan, delprov C: skriftlig framställning. För att få ett tydligt jämförelsematerial har jag valt att titta på elevlösningar som betygsatts med betyget E respektive A. Precis som lärarna i sin bedömning har jag utgått från den bedömningsmatris som ingår i lärarunderlaget för uppgiften, och av de tre aspekter som ingår i matrisen har jag valt att koncentrera mig på Språk och stil. Med ledning av kraven för de olika betygen har jag i min första inledande studie valt att titta på fundament: ordlängd och satsdel, ordvariationsindex (OVIX) och meningstyper/språkhandlingar. I mitt föredrag kommer jag att presentera resultaten från en mindre pilotundersökning, med 20 E-texter och 20 A-texter.

Av bedömningsmatrisen framgår att kravet för betyg A, för Språk och stil, inleds med formuleringen ”Språket är välformulerat”. Jag hoppas med min pilotundersökning kunna belysa några aspekter av vad gymnasielärare tolkar som välformulerat språk.